

SZILÁGY-SOMLYÓ

TÁRSADALMI HETILAP.

Megjelenik minden csütörtökön.

A lap szellemi részét illető levelek a szerkesztőséghez, pénz küldemények és hirdetések a kiadónakhoz címezendők.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Bérmentelen levelek csak ismert kóztól fogadtatnak el.

Előfizetési díjak:
egész évre 4 frt, fél évre 2 frt; községi jegyzőknek és tanítóknak egész évre 3 frt.
Magán hirdetések díja:
Háromszor hasábozott garmond sorért 5 kr; bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr.
Hivatalos hirdetések díja:
Egyszeri közlésért tekintet nélkül a szöveg nagyságára, bélyegdíjjal, nyújtatással együtt 3 frt.
Nyilttér soronként 30 kr.
többeszi hirdetésnél kedvezmények nyújtatnak.

Nyilt levél

nagytszeteletű Viski Pál szilágy-szolnoki ev. ref. esperes urhoz.

Kedves barátom! Nem szükség hosszasan fejtegetnem előttem, hogy közel egy évszázad merült a mulandóság tengerébe azóta, hogy családom képviselve volt folytonosan a szilágyi papság díszes testületében; jól tudod, hogy egyikünk mint „közlegény“, másik mint tisztviselő, de mindannyian „a nekünk adatott talentumok mértéke szerint“ igyekeztünk hasznára lenni a köznek s az anyaszentegyház ügyeinek szolgálata közepette azon egyházmegye jólété, felvirágzása mindenkor lelkünk óhaját képezte; tudva van előttem, hogy majdnem félszázaddal ezelőtt ezen egyházmegye kebelében pillantottam meg Isten derült egét, ott ringott bölcsőm s zengett felette a dajkadaj; ott játszottam gyermekjátékaimat, ott szövéim — mint ifjú — ábrándképeimet; boldogságom tanyája, reményeim kútfeje ama föld, mely szülőföldem, sok szívem szeretének immár nyugvóhelye, temetője...

Ne csudálj azért, ha ez „aranykalászsza“ ékes rónaság „lakója“ lélekben sokszor vissza-vissza száll oda, honnan több mint tíz évvel ezelőtt — talán — örökre elszakadt!

Mindez világos magyarázatát adja annak, hogy a szilágy-szolnoki ev. ref. egyházmegye sorsa engem érdekel.

Ugyanazért élnék figyelemmel kísértem mindenkor az ottani eseményeket, különösen az egyházmegye szándékolt felosztásának kérdése s a most szőnyegen levő egyházmegyei övezgyárvai gyámintézet ügye sem hagyhatja érintetlen lelkemet.

Engedd meg azért, hogy ezuton kifejezésre juttassam nézetemet, úgy is mint jóbarát, úgy is mint szilágy-megyei szülő, úgy is mint azon egyházmegye övezgyárvai gyámintézetnek — alapszabályok értelmében — jogos és törvényes tagja.

Mindenekelőtt sajnálatomnak kell kifejezést adnom, hogy ámbár nagy-váradi

pappá létemkor a szilágy-szolnoki ref. egyházmegye közgyűlése biztosított afelől, hogy a gyámintézeti részvényesek gyűlésére mindenkor meg leszek hívva az esperes által — ha jól emlékszem — egyetlen egy alkalommal kaptam meghívót néhai n. Nagy László esperes barátomtól s többé soha...

De térjünk a dologra!

A szilágy-szolnoki ref. egyházmegye részekre osztásának eszméjét — ha emlékeztetem nem csal — én vetettem volt fel először mint akkori kémeri pap, de eredménytelenül. Nézetem indoklására egyáltalában nem emlékszem, de egyről teljesen biztos vagyok, hogy semmi esetre sem lehetett szándékom magamnak ily módon esperesi székét crealni, s ezt annyival határozottabban állíthatom, mert magad is tudod, hogy midőn a krasznaberttyómenti „triemisratus“ (Te, R. S. és én) egybeszedtük az egyházmegyei leendő tisztikart s e névsort — majdnem — változtatlanul keresztül vinnünk sikerült az egyházmegyei tisztújító közgyűlés alkalmával — minden reá beszélések dacára — nem engedtem magamat kombinációba vétetni, s a részemre — számos paptársam által — felajánlott aljegyzői állást sem voltam hajlandó elfogadni, jól lehet „ad hoc“ jegyzői teendőket több egyházmegyei gyűlés alkalmával készséggel teljesítettem mint „közpap“. Egy azonban ma már teljesen világos előttem. Az, hogy jól tette az egyházmegye, hogy nem ment bele indítványom elfogadásába, Ebből láthatod, hogy ma már — ha szilágy-szolnoki pap lennék — nem pártolnám egyházmegyei részekre osztásának eszméjét. Hosszas volna felsorolnom ide tartozó indokaimat. Legyen elég csak arra mutatnom rá, hogy ingyen hivatalokat szerezni nem tartom a közügy érdekében célszerűnek, már pedig ismerve a szilágy-szolnoki egyházmegye területén levő egyházak korlátolt anyagi helyzetét, ama szándékolt négy esperességgel ingyen tisztséggel lennel! Sőt még azt is bátran kimondom, hogy én nem ismerek négy olyan paptársamat a szilágy-szolnoki egyházmegye kebelében, kiket azonnal, min-

den habozás nélkül oda mernék állítani az egyházmegyei kormány élére! Nem szeretném azonban, hogy ez őszinte nyilatkozatom félre magyaráztassék. Ugyanazért kijelentem, hogy távol áll tőlem paptársaim tudományos képzettségét legkevésbé is ignorálni, sőt készséggel ismerem, hogy e tekintetben élteesebb és ifjabb paptársaim között többet jelölhetnék meg olyat, ki „bevaló“ lenne az esperesi állásra, ámde én oly sok mindent várok egy esperestől, hogy mindegyiküválnaknak megfelelni nem csekély feladat... Itt sem akarok azonban részletekbe bocsátkozni! De meg nagy nehézséget okozna az egyházmegyei leváltár ügye is, mely aligha nyerne helyes megoldást.

Előttem „mese beszéd“ az, hogy a szilágy-szolnoki egyházmegye túlnépessége, vagy területi nagysága teszi feltétlenül szükségessé a részekre osztást.

A békés-bánati ref. egyházmegye lenyulik Szerbiáig (6 vármegye területén fekszik), népessége 198,000 ref. lelket meghaladó s mégis egy esperes (kit minden tekintetben példányképpül szeretnék odaállítani paptársaim elé, magyarázatul annak, hogy milyen az én „esperes eszményem“) képes kormányozni, még pedig a kívánalmaknak megfelelően.

De menjünk tovább.

Hogy a szilágy-szolnoki ref. egyházmegye papsága az országos gyámintézet létrejötte feletti mámorában netalán az egyházmegyei öv. árvai gyámintézetet beszüntesse — nézetem szerint — nagyon téves lépés lenne. Igaz ugyan, hogy őszinte fájdalommal látom, hogy dacára régi voltának, a szilágy-szolnoki gyámintézet ma is távol áll attól, hogy egy övezgy papnak évenként 300, háromszáz forint felüli összeget nyújthasson biztos segély gyanánt — mint ez a mi békés-bánati egyházmegyénkben van — de bármilyen csekély legyen is azon összeg, mellyel a bánatos övezgyek, szegény árvák könyveit törölgetni, fájó sebeiket mosogatni képes: nagy megfedekezésnek tartanám az intézők részéről a vigasz e csekély forrásának is megsemmisítését, mert örökre

igaz marad az a közmondás „jobb valami, mint semmi“, sőt, hogy e pórias kifejezéssel éljek „jó a zsákon a folt“, vagyis ha csak annyit adhatna is évenként az egyházmegyei gyámintézet, egy-egy árva papcsaládnak, hogy belőle két, három pár lábbelit lehessen vásárolni, az is jól fog több hiányában!

Nem eltörölni, hanem minél erősebbé tenni! Ez legyen a cél jövőben és mindenkor! Erre buzdítani törekedtem én — hirlapi uton is — paptársaimat mint erdélyi pap és azóta is folytonosan.

Magunkért s családunkért sok nehézséggel meg kell küzdenünk s ügyeljünk mindenkor, nehogy olyat tegyünk, vagy mulasszunk, mely miatt önvád, vagy az utódok méltó kárhoztatása érhet bennünket.

Megkönnyebbülésére szolgált lelkemnek ezeket röviden elmondani neked, ki régtől kezdve nagyrabecslült barátom vagy nekem s a közügynek lelkes harcosa s most épen azon egyházmegyének kormányzója, esperese, mely egyházmegyének multja és jövője lelkemmel összeforva van s melynek ügyei — szerintem — sok tekintetben válság utján állnak jelenben.

Kérve kérek légy éber, kit az urak akarata örüllővé tőn!

Istennek áldó kegyelme legyen rajtad s egyházmegyédén!

Szeretve ölel

Gyula, 1896. január 18-án.

Dombi Lajos.

Vármegyei élet.

Szilágyvármegye törvényhatósági bizottsága f. évi január hó 15-dikén hadadi báró Wesselényi Miklós főispán elnöke alatt rendkívüli közgyűlést tartott, melyen az alább következő tárgyak nyertek elintézt.

A m. kir. belügyminiszternek m. évi 5124. sz. azon leiratára, melyben fölhívja a vármegye közönségét, hogy a magyar

A „Szilágy-Somlyó“ Tárcája.

Csengeri apó.

Irta: Király Péter.

Móttó: „Már régi a történet,
De mindig új marad.“
(Heine.)

Boros asztal mellett vidáman időztünk, — Csengeri apó is ott mulatott köztünk... Kedves öreg ember, sok nehéz időtől Fején a sötét haj nap-nap után öszül; — De szíve, kedélye, ifjabb ám a hajnál: Többet ér az öreg némely fiatalnál. Ajkain kedvesen hangzik a dal, tréfa, Ha úgy hozza a sor, maga ujt néha... „Rajtam a sor — jól van! — de a ti bibátok (Szól hozzánk ilyenkor) ha nem tódtjátok“... Egykedvűségünkért rendszeren megbüntet: Bús régi dalával megrikat bennünket!

Fiatalkoráról nagy ritkán beszél csak, Rá lehet ilyenkor hallgatni egész nap; Mert amit az öreg elmond lelkesedve. Öröme telhetik mindenkinek benne... Most is addig kértük a kedves öreget, Elbeszélte multjából egy szép történetet: „Harcoltam; — szent ügyünk Istene vezért, — Szólt meg az öreg s néma csendesség lett — Vizsontagságokat ahhoz képest jatek, A mit az isteni gondviselés rám mért; — A mit én átéltem — akármint beszéltem — Ha nem lenne igaz beválna mesének!

A hol az Olt folyik, abban a szűk völgyben Volt az én kis falum, az én szülőföldem; Ott láttam először fényes napvilágot, Megszólaló ajkam Istent ott imádozt.

A katonasághoz negyvennyolcra léptem, Szüleimmel csökött könyvezve cseréltem, Forró búcsúcsókot, melynek égő nyoma Homlokomról nem fog letörölni soha! Ugy fájt a végbúcsú és még sem lehetett Ellentállni néked, szent hazaszeretet... Mint tépett virágot az áradó patak: Ugy vitt magával egy verbuáló csapat. Más reggel egy nehéz puská nyomta vállam, Kapitányom előtt tisztelegve álltam. Százán esküdtünk fel, mind egy zászló alatt Én voltam közülük a legfiatalabb. Három-négy nap alatt betanultuk szépen, Hogyan viselkedjünk majd a csatatéren; ... Nem is kellett, hogy sok ideig várjunk, Csátába vezetett öreg kapitányunk.

A mikor először hallottuk az ágyut, Olyan is volt köztünk, a ki ott elájult! Mindannyian a kik először hallottuk, Azt hittük, hogy a föld robban fel alattunk. — Öreg kapitányunk mosolygva nézett: „Ne ijedjete meg fiatal vitézek! Nem olyan az őrdög a milyennek festik, ... Még az az ágyu is miénk lehet estig, S holnap már mi lövünk, akkorát belőle: Hogy még az égből is szeszszakad tőle! — Azok pedig a kik odaát tombolnak: Megkeserülük a mai napot — holnap! Még ma elfoglaljuk az ágyut, fogadom: Saját ágyujokkal lövük őket agyon!“

E biztató szókra mind úgy lázba jöttünk: Egyetlen lélek sem félt azután köztünk!

Kapitányunk ekkor egy parancsot kapott: Hogy erősítse meg az előcsapatot; Mivel az ellenség nagy erővel támadt. A csatavonalba kellett még egy század. Unnépelyes hangon a mint csak telt tőle, Vezényelt az öreg: „Gyors lépést! Előre!“ Vagy száz lépésnyire a mint előbb mentünk, Gyilkos golyózápor süvöltött felettünk; Szerémszerte pedig minden nyomon-leptem, Elcsúszott bajtársak feküdtek a vérben... A míg beérkeztünk a csatavonalba,

Közülünk is többen összeestek halva. Halálkoltások, jajveszékelések. Puska s ágyudörgés zajába enyésztek! Ellenállhatatlan harcviágot éreztünk: S parancsot nem várva tüzeléshez kezdtünk — Borzadva reszketett felettünk az égből. ... Előre nyomultunk, a mi élve maradt Lefegyvereztük az ellenséges hadat. S mely azelőtt reánk vérszomjasan bögött, Minden ágyujokat elfoglaltuk tőlük... Megalázva oszlott az ellenség széjjel... Igy végződött e nap teljes dicsőséggel... Igy lettem én akkor honvéddé avatva. Vissza is emlékszem míg élek e napra, Süvithettek később a golyók felettem, Zúghattak az ágyúk, sohase remegtem.

Dúló csaták után egy ideig csend lett, Csak a temetések bús éneke zengett — Kiknek vérről kellett a honért adózni, Azokat temették — hozzátartozói! Szüleimet én is hogy meglátogassam. A kapitányomtól szabadságot kaptam. Sohasem is voltam boldogabban mint akkor, Igy indultam utnak — másnap virradatkor! Mellettem vágatott egy patak hulláma, Tehetetlen voltam érkezni utána, Láttam a mint a szél falevelet üzött, Fájt a szívem, hogy még az is megelőzött — Madarakat láttam a mint tova szállnak: Fájt a lelkem, hogy én nem ölthettem szárnyat. Pedig a kikhez én siettem, rohantam, A kedves szülőket — nem boldogíthattam!

Mikor oda értem, a hova úgy vágytam: Szülőtte falumtal romokban találtam! Nem volt a romok közt egyetlenegy lélek, Ki megmondta volna, hogy mi történt velek? Megölve halltam egy-egy embert itt-ott, Kit a halálos seb szörnyűvé torzított! Alig ismertem rá a szülei házra, Ugy össze volt rontva, ugy meg volt gyalázva! — Oh vajha, legalább csak egy cövek maradt, Hogy reá borulva kisírijam magamat, — S reá hullathassam vérző könyveimet, Rombdólt világom ravatala felett!

Feldúlt érzéssel kereséshez fogtam... Oh de mit tehettem volna én már ottan, A hol az enyészet mint egy sötét átok, Gyilkos kárörömmel mindennek sirt ásozt! Csak lehettem volna egy ereklét bárhol, Hogy magamhoz vettem volna talizmánul... Nem találtam sehol egy árva emléket, Elraboltak mindent a mi el nem égett! S hol ki nem dönthetett helyéből egy követ: Vérrel mocskolta bé a rut fagyulólét!

A mint a romok közt kerestem, kutattam, Eltorzult emberi hullákra akadtam; E hullák meggyilkolt szüleim valának, Fölsimertem bennök apámat, anyámat! Megálltam felettök némán, mint az örült... Szemeimből egy-egy nehéz köny legördült — Az is a szívemre esett, nem a földre, Hogy előhalottként leroskadjam tőle! Leroskadtam rájuk, mint egy sötét árnyék, E perc gyötrelmétől szívem ma is fáj még... Özönnel hullattam könyveimet rájuk, Melytől orajjokon a vérfolt megázott, Aztán lemosódott halovány fehérre, A sok halálos seb úgy nézett az égre! Elsírattam őket, aztán felállottam, Imádoztam értök buzgó, meghatottan... De nem kárhoztattam Istent e csapásért, Erős lelket kértem ahhoz a mit rám mért! Végre kifáradt a lelkem az imától, Kikapadt a könnyem a nehéz sírástól S elindultam búsan, hogy dologhoz lássak: Apámnak, anyámnak egy sírgödört ássak!

Összerombolt házunk alatt volt egy pince, Ezt a pusztulástól Isten megőrizte; Földalatti pincéink sötét szegletébe, Találtam egy ást és kapát letéve. Fölhoztam, kerestem egy alkalmas helyet, A hol apám, anyám nyugodalmat lelhet. Egy ilyen áldott hely a kis kertbe várt rám, A gyümölcsfák között egy virágos táblán. Ide ástam a sirt és aztán temettem, — Felhők borították az eget felettem... Köszönöm, köszönöm jószívű természet, Sötét gyászom iránt a nemes részvétet!

állam ezeréves fennállásának emlékére rendezendő ünnepélyek alkalmával megtartandó diszmenetben bandérium által vegyen részt, elhatározta a közgyűlés, hogy a szervező bizottságot br. Wesselényi Béla elnökle alatt br. Bornemisza Elemér, br. Bánffy János, ifj. br. Wesselényi Miklós, Sváicz Aladár, Helley János, Kávássy Sándor, Kovács Andre, Kovács Imre, Tompa Arthur, Péchy Imre, Fröhlich Albin, dr. Kaizler György, ifj. b. Bornemisza Károly, Balássy Miklós, Cell Lőrincz és Góger László tagokból alakítja meg s felkéri, hogy a millenniumi bandériumok központi szervezésére és irányítására hivatott bizottsággal, valamint a további teendőkre nézve javaslatát legkésőbb márczius hó 1-ső napjáig tegye meg.

A diszmenethez szükséges lobogó előállítására közgyűlésünk a vármegye helyi közönségét kéri föl, utasítván az alispánt az e tekintetben szükséges további lépések megtételére.

Minthogy pedig a vármegye közönsége a vármegyében is méltó ünnepséssel kívánja megörökíteni a millenniumis évforduló nagy és magasztos ünnepét, Szikszai Lajos kir. tanácsos, alispán elnökle alatt Sántha Dezső, Kovács Miklós, Somogyi Kálmán, Gencsy Sándor, dr. Bartha Lajos, Benkő Albert, Domby Károly, Lőrinczy György, Dull János, Kiss Lajos, dr. Petri Mór, Biró Ferencz, Szent-Királyi Zoltán István, Moni Gyula, Veress Sándor (zsibai) és br. Györffy Pál tagokból egy a szép czélunk megfelelő tervezet kidolgozására és a már megjelölt határidőn belül leendő előterjesztésére.

A kereskedelmi miniszter m. évi 82799 sz. azon körrendeletére, melyben az 1890. I. t.-cz. 69. §-a alapján a községi (viczinál és közdül) közutak törzskönyvezéséről alkotandó szabályrendelet készítését hagyja meg, törvényhatósági bizottságunk a szabályrendeletet elkészítettén, a nevezett miniszterhez jóváhagyás végett előterjeszteni határozta.

A közigazgatási bizottságban Péchy Imre lemondása következtében megüresedett tagsági hely betöltése céljából báró főispán ur a titkos szavazást elrendelvé, az Magyarósi István biz. tag elnökle alatt meg is ejtett. A beadott 38 szavazat közül 20 Dull Jánosra esett, minek folytán nevezett az 1896. 1897. évek-re terjedő megbizatással a közigazgatási bizottság tagjául megválasztatott.

A vármegye alispánjának az irattár kiselejteztetése tárgyában beadott előterjesztésre elhatározta a közgyűlés, hogy mivel a levéltári személyzet a reárott teendőket végezni amugy is alig képes, s mivel továbbá szakító embert a selejtezésre találni nem is lehet, — egy új alle-véltárnoki állást rendszeresít 700 frt fizet-

Nem szóltott a harang a temetés felett,
Csak egy gerlemadar zengett bús éneket
S a sötét falombok utánam zokogtak,
Mikor sirba tettem mind a két halottat.
Nem volt koporójuk, csak rongyos ruhájuk;
Faágat tördeltem s azt hintettem rájuk...
— A zöld falombokra olyan búsan zuhant
Az asó elíról a mely sirba a hant!
Mindenik ásófélde mely a sirba esett,
Mintha megütötte volna a szívemet,
Sebző ostarával a kétségbeesésnek...
Apám! Anyám! — ti ezt még sem éreztétek!

Mikor eltemettem a drága szülőket,
Elöttem a világ egy bús temető lett;
S mivel a sirhalom semmisen jölleto,
Leszurtam az ástó fejfának a földbe...
— Aztán búcsút vettem fától és virágtól,
— Végre elbucsztam szüleim sírjától.
Felejtők a földnek megcsokoltam porát,
Mely nemes szívöknek örök nyugalom ad,
Mielőtt távoztam, egyik rózsafarút
Leszakítottam egy rózsát utitársul,
Sejtettem, hogy többé vissza ugy se térek,
Kebelemre tettem a drága emléket;
De oly kegyetlen volt szívemen a bánat:
Hamar elhervasztá szegény rózsaszálát!

Nem sok idő múlva fegyverrel kezembem,
A csatamezőkön vérvirágot szedtem.
Küzdöttem, harcoltam a meddig lehetett,
Munkálkodott bennem a hazaszeretet!
— Mikor Világosnál eladták a hazát.
Mi még akkor Zsibó mellett táborozánk.
Odajött a rémhir, hogy elvesztett minden:
Diadalt aratott a pokol a mennyen!
... Mikor ezt a gyászhirot felolvasta nálunk,
Mint a gyermek ugy sirt öreg kapitányunk.
Sohse láttuk sirni az öregot többet,
A mi szemünköl is kigördült a könyöcsépp.

Eloszlottunk aztán nyugotra, keletre,
Mindenki családi tűzbélyét kereste...
En meg céltalanul világnak indultam,
Nekem már mindegy volt bármely víz útam!
— Sok bolyongás után az isteni végezt
Ebbe a jó magyar községbe vezérlett —
Es itt, közöttetek, idővel megáldott,
Adott sok jó embert, adott szép —saladot —
Adott tisztos vénkört s legyen áldott érte:
Szébb jövőt virrasztott szegény magyar népre!

Itt az öreg bácsi, elfogódott mélyen...
Körülötte pedig felzúgott az „Éljen” —
Sorba koccintottuk az öreg poharat:
Szívünköl szólni érzök minden szavát...
Az öreg oreáján köny patakoktól végig,
Ugy üritette ki poharát — fenéki!

tés és 100 frt lakbér javadalmazással, mely illetménynek az államkincstárból leendő fedezése végett a belügyminiszterhez fölterjesztést intéz. Az újonnan rendszeresített allevéltárnok kötelessége lenne aztán a folyó ügyek mellett a levéltár selejtezése is.

Kolozsvár sz. kir. városnak azon megkeresése, melyben a millenniumi ünnepségek alkalmával rendezendő nemzeti bandérium létesítése iránt a miniszterelnökhöz intézett feliratát támogatás végett megküldötte, a közgyűlés pártolólág vette tudomásul.

Az állami központi mértékhitelcsitő bizottság azon megkeresése folytán, melyet a vármegye által igénybe veendő mértékhitelcsitő hivatalok kijelölése végett intézett a vármegye közönségéhez, elhatározta a közgyűlés, hogy jövőre csak a Zilahon és Sz.-Somlyón jelenleg is főnálló mértékhitelcsitő hivatalokat fogja jelölni a házón kívül való hitelesítésre, és pedig a zilahit Zilah város, továbbá a zilahit, sz.-csehi és zsibai járásk, a sz.-somlyait pedig Sz.-Somlyó város, valamint a sz.-somlyai, tasnádi és krasznai járásk területére nézve.

Az alispánnak Mán János, legtöbb adót fizető bizottsági tag elhalálózása következtében tett jelentése folytán, nevezett helyébe Pap János, dabjoni lakos, mint adóösszeg szerint következő biz. tag hivatott be a közgyűlés által.

Az ákosi kerületben megüresedett egy választott bizottsági hely betöltése céljából közgyűlésünk a választást a jövő hó 11-dikére rendelte el.

Az igazoló választmányának az 1155. sz. határozattal elrendelt biz. tag választásokról szóló jelentését a közgyűlés tudomásul vette.

Bartha Andre sz.-somlyai lakosnak az odaváló képv. testület által italméresi és fogyasztási adó kezelése tárgyában m. évi 154. sz. a. hozott határozat ellen beadott felebbezését, mint alaptalan s mint ide különben sem tartozót, a közgyűlés elutasította.

Valamint elutasította Lábó András és társának Ördögkut község képviselőtestületének 11—895. sz. a. halottkémi fizetést megállapító határozata elleni felebbezését is.

Duma József mosóbányai körjegyző felebbezése folytán Vadafalva község képviselőtestületének 12—895. sz. azon határozatát, melyben a várm. hivatalos lapra, a faiskola fentartására s a gazdasági egyleti tagdíj fizetésére szükséges összegeknek a költségvetésbe való felvételét megtagadta, valamint megsemmisítette a mosóbányai kör községi képviselőtestületeinek azon határozatait is, melyekben az anyakönyvvezetői helyiségek felszerelésére szükséges összegek előirányzását tagadták meg.

Zilah város képviselőtestületének Varga Sándor városi tanácsos által megfellebbezett azon határozatát, mely szerint a mérnöki teendőket az erdész és a városi tanácsosok között osztja meg, a közgyűlés azon módosítással hagyta jóvá, hogy az erdészre csak a jelentékelenebb s mérnöki szakképzettséget nem igénylő teendők ruházhatók át, míg a tisztán műszaki előképzettséget megkívánó ügyek ellátásáról a város esetről-esetre megbízándó mérnök igénybevételével tartozik gondoskodni.

A tasnádi járás főszolgabirájának egy sokszorosító vagy másoló gép beszerzése iránt beadott kérelmére utasította a közgyűlés az alispánt, hogy a járási hivatalok részére esetleg szükséges másoló gépek beszerzése iránt a költségvetés keretén belül gondoskodjék.

Kraszna nagyközségnek bérleti szerződése jóváhagyatott; valamint jóváhagyattak: Ilosva, Lompért és Hosszumező községek képviselőtestületeinek tűzoltó szerek vásárlását tárgyzó határozataik, — Kr.-Horváth és Petenye községeknek a létesítendő áll. iskola részére ingatlan szerzését kimondó határozatai, — M. Valkó községnek ugyanilyen természetű határozata, — Ér-Mindszent községnek az állami iskolához való hozzájárulást, valamint ezen iskola céljaira telekvásárlást kimondó határozata a Papp Gyula s társai felebbezésének elutasításával — és Varsolc községnek 700 frt zálogkölcsön föl vételét kimondó határozata.

A zsibai magán-óvoda felügyelő bizottságainak azon kérelmére, hogy az óvodát jövőre a vármegye tartsa fenn, a közgyűlés elhatározta, hogy a tanfelügyelő utján felterjesztést intéz a vallás-és közokt. miniszterhez az óvoda államosítása végett.

A vármegyei állatorvosoknak illetményfölemelés iránt beadott kérelme, rendelkezésre álló alap hiányában elutasított; a kérelem azonban azon részét illetőleg, melyben irodai átalányt, illetve

szereket kérnek, a közgyűlés további eljárás végett az alispánhoz tette át.

A mosóbányai kör községeknek a szegény-alap gyarapítására évenként föl-vett összegek törlesztését kimondó határozatai megsemmisítették.

Közs. költségvetések és szegényalap számadások letárgyalása után, a gyűlés jegyzőkönyvének egyidejű hitelesítése mellett, báró főispán ur a gyűlést d. e. 11 és fél órakor bezárta.

Szilágyvármegye közigazgatási bizottsága f. hó 24-dikén hadadi báró Wesselényi Miklós főispán elnökle alatt a közigazgatási bizottság szakbizottságainak megalakítása céljából rendkívüli közgyűlést tartott.

Megválasztottak:

1. a fegyelmi választmányba Biró Ferencz, Dull János, dr. Petri Mór, Zeidler Károly rendes tagokul; br. Györffy Pál és Klein Adolf póttagokul.

2. Az erdőrendészeti bizottságba: elnökül Szikszai Lajos kir. tan. alispán, tagokul Lőrinczy György és Dull János; előadó Bálint Sándor.

3. A gyámügyi felebbezések tárgyalására kiküldött bizottságba báró főispán ur kinevezte rendes tagokul Lőrinczy Györgyöt és Biró Ferencet, póttagul Dull Jánost; a közig. bizottság megválasztotta rendes tagokul Kiss Lajost és Sántha Dezsőt, póttagul br. Györffy Pált.

4. A fogház felügyelő bizottságba megválasztottak Kiss Lajos és Biró Ferencz.

5. A börtönvizsgáló bizottságba elnökül Szikszai Lajos, kir. tan. alispán, tagokul dr. Berger János, br. Wesselényi Béla, Sántha Dezső, Somogyi Kálmán és Dull János.

6. A II.-od foku erdei kihágási bizottságba rendes tagokul Biró Ferenc, Lőrinczy György, Kiss Lajos és br. Györffy Pál, póttagokul Somogyi Kálmán, Sántha Dezső, Dull János és Helley János.

7. A kórház felügyelő bizottságba: elnökül Szikszai Lajos kir. tan. alispán, tagokul Biró Ferencz, dr. Petri Mór és Somogyi Kálmán.

8. A vármegyei pótdadó egyénekenkénti kivetése elleni felszólalások elbírálására alakított bizottságba Sváicz Aladár, Lőrinczy György, Biró Ferencz és Helley János.

9. A tanítói nyugdíj jogosultság elbírálására alakított küldöttségbe Biró Ferenc és Domby Károly.

10. A vármegyei egészségügyi bizottságba mérnök- és építészül Klein Adolf, gyógyszerészül Unger Gusztáv.

11. A törvényhatósági ipartanácsba 1896. október 1-ig megválasztottak rendes tagokul Szabó Sándor és Csetnek István, póttagokul Kovács László és Kürti Károly.

„Szilágy.”

Az olvasóköri estélye.

A polgári olvasóköri január 25-iki táncestélyén szokatlan nagy számmal jelentek meg városunk előkelőbb polgár családjai, a szorosabb értelemben vett intelligencia köréből azonban minél kevesebben vettek részt a mulatságon. De nem is lehet csodálkozni rajta s annál kevésbé jogosult némelyek rozsaló kifakadásai, mert már idáig is csak a nő-egylet három estélyt rendezett, melynek közönsége legnagyobb részt ugyanazon családokból telt ki.

A nagyszámu közönség, mely csaknem zsufolásig megtöltötte a színház helyiségeit, ritka jó kedvvel és fesztelen otthonossággal mulatott a késő hajnali órákig.

A mulatság sikeréért az olvasóköri új elnökét, Veverán Józsefet és a fáradhatatlan rendezőseget illeti meg az elismerés, kik lankadatlan buzgalommal fáradoztak az estély sikerültén.

Az első négyest 50 pár táncolta. Éppen elég arra, hogy a színházi nagyteremben valahogy elférhessenek.

Szünőra alatt az olvasóköri elnöke a hölgyközönségre, Török Teofil pedig a kör nemes irányáért mondtak pohárköszöntőket.

A közönség nagy részénél általános nézetként nyilvánult, hogy vajha a kör nemes hivatásától el ne térne s politikai experimentációk eszközévé ne engedné magát felhasználtatni, mert míg e való-ságos kulturális missióra hivatott egyet magát mindenféle politikai s felekezeti pártállásoktól távol tartja, és így virágozik, — amint azonban bármely politikai pártnak, vagy felekezeti érdekeknek nagyobb befolyást és működési irányának megszabásánál a viszálykodás, az egyetlenkedés magvai el lesznek hintve s

az egyet, mely alig néhány éve, hogy halottaiból feltámadott s már-már igen szép virágzásnak kezdett indulni, vissza fog esni ama céltalan tengésbe, mely a feloszlástól már csak egy lépéssel választja el. Igen helyesen teszi azért a kör elnöke, ha — mint tőle méltán várni lehet — az egyet kebeléből a politikát és felekezeti torzalkodást kirekeszteni törekszik.

Az általános jókedv nem kis részben volt Liger Lajos vendéglősnek is köszönhető, ki jó konyhájával s kitűnő borai-val nagyban hozzájárult ahhoz, hogy a vendégsereg jól találja magát.

Jelen voltak asszonyok: dr. Ajtai Endréné, Balta Elemérné, Barbovszky Jánosné, Bartha Antalné, Báthory Józsefné, Bogdán Istvánné, Borsos Jánosné, Burger Jánosné, Csernitz Andrásné, Demjén Józsefné, Farmathi Józsefné, Fejér Dánielné, Gudor Lászlóné, özv. György Károlyné, Halliarszky Sámuelné, özv. Jakab Istvánné, Katona Sándorné, Katra Imréné, Kálló Gyuláné, Kálmán Ferencné, dr. Kálmán Ignácné, Kethely Istvánné, Kis Pálné, Kovács Józsefné, özv. Krisán Józsefné, Krivos Józsefné, Lang Mórné, Lisztay Imréné, Lisztay Istvánné, Némethy Zsigmondné, özv. Ruszka Istvánné, Schönstein Imréné, Schönstein Jánosné, Smeták Jánosné, Simó Károlyné, Spitz Zsigmondné, Szabó Györgyné, Szarvadi Imréné, Szellő Istvánné, Szentássy Miklósné, Szentássy Zoltánné (Zilah), Szilágyi Jánosné, özv. Tarpay Ferencné, Tóth Károlyné, Veverán Józsefné, Vizi Ferenczné.

Leányok: Bartha Juliska, Bádon Kata (S.-csehi), Báthory Kata és Róza, Bogdán Irma, Borsos Mariska, Brüll Szereána, Csernitz Róza, Demjén Margit Eisele Juliska, Fejér Róza, Farmathi Mariska, Gudor Juliska, György Róza, Katra Erzsike, Kelemen Teréz, Kovács Róza, Kiss Ilka, Krisán Anna, Krivos Zsuzsika, Molnár Marika, Madarassi Etelka, Ruszka Margit, Sántha Teréz, Schönstein Amál, Schönstein Lujza, Szellő Giza, Szilágyi Mariska, Tarpai Irén, Tóth Juliska, Valkó Marici, Veverán Erzsike, Veres Katalin, Vizi Juliska.

Ingatlan birtok változások.

A sz.-somlyói kir. járásbírósa területén. Józsa S. Mihály és Dani örök. Józsa Sándor István perecesi birtokát; Mojszi Toma megvette Mojszi Vaszalika halmosdi birtokát 100 frttért; Bramstein Sámuel és neje Argelán Nuené gyü-mölcseési 1 szántóját 290 frttért; Demjén György Gombos József lompérti 4 szántóját 320 frttért; Guj Györgye Urszulujné örök. Borz Tógyer Urszuly jaazi birtokát; Orbán József és Bálint Orbán Juliánna kémeri birtokát; Mirisán Tógyer és Juon Mirisán Tyirilla boronamezői birtokát; Zsolgye György s társai Zsolgye Ilia porci birtokát; Sebestyén György Sebestyén Józsefné ká-rásztelki birtokát; Darabont Flóra és társai Darabont Lázár krasznai birtokát; özv. Petruka Dávidné Petroka Dávid krasznai birtokát; Vince László s társai Vince András bürgendi birtokát; Bucsi Péterné Kopasz Nuc m.-keceli birtokát; Veinreb Jakab s társai megvették Tunyogi Lajos s neje kémeri 1 beltelekét 1450 frttért; Oláh Imre s társai Tunyogi Lajos s neje 1 szőlőjét 1000 frttért; Balog József ugyanakkor 1 beltelekét 3000 frttért; Oláh András s neje ugyanannak kémeri 1 kaszálóját 300 frttért; Gergely Dániel s neje ugyanakkor 1 erdőjét 150 frttért; Nagy Cs. Ferencz s társai ugyanannak kémeri 2 erdőjét 2470 frttért; Kovács I. József s társai ugyanannak kémeri 1 erdőjét 1000 frttért; Gergely Péter s társai ugyanannak kémeri tagbirtokát 20170 frttért.

A zilahit kir. járásbírósa területén. Márkus Floare megvette Lajos Juon o.-baksai ingatlanait 220 frttért; Burján Mitru Tamba Nyikulaj felső-kékes-nyárló ingatlanait 150 frttért; Gulyás János és neje Ince Lajos és neje zilahit házat 300 frttért; Bács Vaszalika Bács Ana gör-csóni házat 300 frttért; Lengyel Antalné Hank Lajos zilahit belsőségét 1500 frttért; Modi Juliánna Körtvélyessi György zilahit házat 800 frttért; Kapes Ábrahám Fejér Miklós diásadi házat 190 frttért; Szilágyi József és neje Dobrai Ferenc és neje diásadi szántóját 250 frttért; Balog Ferenc és neje Kocsis L. József sarmasági külsőségét 220 frttért; Kocsis L. József Somogyi József sarmasági összes ingatlanait 500 frttért; Lóke Lajos és neje Lóke Zsuzsánna kis-dobai ingatlanait 370 frttért; Rozenberg Jakab Braun Mór sarmasági házat 1000 frttért; dr. Benkő Gábor Kerekes József és neje zilahit szőlőjét 250 frttért; br. Wesselényi Miklós Kovács János és Ilona várteleki külsőségét 1700 frttért; Bród Pál és neje Makkai Teréz s társai zilahit házat 4500 frttért; Máté József és neje Gazdag Mihály sarmasági ingatlanait 300 frttért; Koci Pál és neje Medgyesi György zilahit házat 400 frttért; Csapó János és neje Csapó Ágnes kis-dobai szántóját 150 frttért.

Különlélek.

— Báró Bánffy Dezső miniszterelnök a szamosvölgyi vasut igazgatóságai elnökségéről lemondott. A lemondást a f. hó 15-én Deézsen tartott igazgatósági gyűlésen jelentette be Maléter vezérigazgató, s végelintézés végett a társulati közgyűléshez utaltatott.

— **Esküvő.** Miron Márton krasznai kereskedő kedves, szelid leányát Ilonát, január hó 26-án vezette oltárhoz Kaka Vencel bányafelügyelő Révről. A fényes egyházi szertartást délelőtt a csöndes polgári kötés előzte meg.

— **A tűzoltók** február hó 1-én tartandó táncvigalmára ismét felhívjuk olvasóink figyelmét. Ez egyeletet minden pártolásra részesíteni a város minden polgárának erkölcsi kötelessége. De ha semmi más indok nem állna is, elég az magában, hogy a tűzoltóbálok igen jól szoktak sikerülni. Használjuk fel az alkalmat, ne engedjük, hogy a tűzoltóbálok régi jó híre csorbát szenvedjen.

— **Bazar.** A szilágymegyei hölgyek a szilágymegyei Wesselenyi szobor-alap javára 1896. évi február hó 1., 2. és 3-ik napjain Zilahon, a vármegyeház dísztermében milleniumi Jelmezes Bazárt s ennek befejezéséül 1896. február 4-ikén zártkörű kártonbált rendeznek. Belépő díjak: napi jegy a bazarba 20 kr., állandó jegy a bazar egész tartamára 60 kr., belépő-díj a táncestélyre személyenként 1 frt, családjegy 3 frt, karzatjegy személyenként 1 frt. A bazar naponként d. e. 10 órától esti 10 óráig látogatható. A befejező táncestély kezdete este 8 órakor. Ugy a bazarban, mint a táncestélyen ételek és italok kaphatók. Felülírtetések közönnel fogadtatnak és hírlapilag nyugtáztatnak. A t. közönség kéri, hogy a hazafias és jótékony célra eladható vagy kisorolható tárgyakat (ételeket, italokat, kézi munkákat, díszműveket, virágokat) minél nagyobb mennyiségben szíveskedjék adományozni. A vidéki közönség szíves adományai a főszolgabíró és polgármester urakhoz, a helybeliek ajándékai Veress Sándor dr. ur (Zilah, vármegyeház) címére küldendők. Az adományok beküldésének végső határideje január 31.

— **Nyilvános számadás.** A sz.-somlyai polgári olvasóköri 1896. évi január 25-én tartott táncmulatságán befolyt jegyekből 82 frt, — felülírtetésekéből 56 frt 60 kr. Összes bevétel volt 138 frt 60 kr. Miből levonva a 89 frt 38 kr. kiadást, tiszta jövedelem maradt 49 frt 22 kr. Felülírtettek: Bárányffy Dezső miniszterelnök, Csák Alajos min. r. tartományfőnök 10—10 frtot. Lázár István 4 frt 50 kr. Trusza Lajos esp. pleb. 3 frt. Veverán József 2 frt. Kedves György, Liger Lajos, Liger Erzsé, dr. Kálmán Ignác, Kethely István, dr. Ajtay Endre, Hirschmann Ede (N.-Vár), Paskuj Antal, Halliarszky Lajos, Zipfinger Péter, Gerece András, özv. Nagy Albertné (Kraszná-Horváth) 1—1 frt. Angyal János, Kanyó Ferenc, Csavary János, Bádó Mihály, N. N., N. N., ifj. Tóth Károly, Fejér Ferenc, Barbóczy János, Hegedűs Gyula, Szarvady Imréné, Balta Elemér, Beseney Péter, Spitz Zsigmond, Láng József, Nedeck Mihály, Sváicz Gábor, Báthory Géza, N. N., Smeták János, Nits Pál, X. X., Csillag János, Szűszek Sándor, Balázs József, Kölln Gyula, Némethy Zsigmond 50—50 krt. Merk János 70 kr. Simó Károly 40 kr. Báthory József 30—30 krt. Szellő István 20 krt, Kovács Lőrinc 10 kr. E felülírtetésekért, mint nemese célra hozott áldozatokért fogadják az adakozók a rendezőség forró köszönetét és halálját.

— **Meghívó.** A szilágymegyei ipartestület alapítókéjé javára, folyó évi február hó 15-ik napján a városi színház helyeégeiben zártkörű táncvigalmat rendez. Belépő díj személyenként 50 kr. Kezdeté este 8 órakor.

— **Pályázat meghosszabbítás.** A kémeri (Szilágymegye) államilag segélyezett községi iskolánál ürességben levő leánytanítói állomásra a pályázat folyó év február 15-ig meghosszabbíttatik. Évi fizetés 400 frt. Új épülettel ellátott tisztességes lakás 3 lakosztállyal és terjedelmes kert. Ezen állással az ev. ref. énekvezéri teendők is egybe vannak kötve, s ezért az egyháztól külön 15 hl. 62 liter jó buza, 38 frt 50 kr. pénzfizetésben és temetési stólában részesül; és pedig énekeszs halottnál 50 kr, prédikációnál 1 frtban. Enek és orgonaproba ideje közöltetni fog. A pályázatok Vince Ödön isk. széki elnökhöz küldendők.

— **Felhívás.** A kereskedelmi ministerium mult évben engedélyt adott az ó-becsei protestáns egyháznak, hogy a templom és iskola építési célokra postatakarékpénztári gyűjtő lapokat küldhessen szét az országban, hogy kitűzött célját könyöradományokkal érhesse el. A nevezett egyház hazafias bizalommal felkéri azokat, a kik takaréklapot kaptak és azt mindeztideig vissza nem küldték, hogy azt „Templomépítési-alap kezelésnek Ó-Becse” cím alatt mielőbb vissza küldeni szíveskedjenek.

— **Tyuktolvaj.** Kriszt Sándor barompiaci udvaráról szombaton éjjel egy oláhtutcai „névtelen” egy zsák tyukot lopott el, azonban a merész expedíció nem kellemesen végződött, mert az ípsét hosszas hajszá után sikerült elcsipni s a rendő-

ség gondjaira bízni, — így aztán tyukhus leves helyett papiros galuskát kap.

— **A sz.-somlyói nőegylet** f. hó 18-án tartott estélyén felülírtettek: br. Bánffy Dezső 10 frt, Mahalcsik Bónó 1 frt 50 kr, Aszalay Józsefné, dr. Láng Jakab, Tóth Lajosné, Katalinics Antal, Zobel Lipót, dr. Kálmán Ignác, Balta Elemér 1—1 frt, Márkus Gusztáv 75 kr, Kedves János 70 kr, Bartha Endréné, Donogán János, Ajtai Béla, X. X., Bartha Endre, N. N., Sziszek Sándor, Sváicz Gábor 50—50 kr. N. N. 25 kr, Lázár Ödön 20 kr, összesen 24 frt 20 kr. Fogadják nevezettek az egylet hálás köszönetét. Az elnökség.

— **Az osztálysorsjáték sikere.** A legridegebb pessimismus is megszűnik, ha látja, hogy a szerencsejáték terén még mindig lehet sikereket elérni. Az alig néhány hónap előtt lefolyt „Magyar Osztálysorsjáték” megértette mindenkivel rendkívüli előnyeit, minél fogva az igyekezet, hogy abban részt vegyene, oly általános, mondhatni oly önkéntelen vágyat képez, minő semminemű más sorsjáték papírjainál nem észlelhető. Lehetséges, hogy ezen fenomenalis jelenséghez az I. sorsjáték eredményei is nagyban hozzájárultak, hogy t. i. a nyerők rendkívül nagy száma eme sorsjegyek jó hírét elterjesztették; valószínűbb azonban az, hogy a „II. Magyar Osztálysorsjáték” játékterve, mely hasonlít-hatatlanul kedvezőbb, mint az I.-s, indítja a sokaságot, hogy ezen sorsjegyek birtokába jutva, szerencsét próbáljon. És itt mindjárt fel is említtük, hogy ezuttal a nyereményesélyek oly kedvezőek, mint egyáltalán csak gondolható: 120, 000 kibocsátott sorsjegy közül 45,007 darab nyereményekkel huzatik, köztük oly magas összegűekkel, melyek még egy nábobot is kielégíthetnének. A „II. Magyar Osztálysorsjáték” három osztályba osztott; egy osztályra érvényes sorsjegyek ára 20 frt; azonban teljes (mindhárom osztályra érvénnyel bíró) sorsjegyek is kaphatók. Ha valamely teljes sorsjegynek a száma már az első osztálynál nyer: úgy birtokosának a nyereményösszege felül az értéktelenül vált sorsjegyek második és harmadik osztályra befizetett összege is visszafizetetik. Ugyanaz áll akkor is, ha a teljes sorsjegy a második osztályra huzásánál nyereménytel huzatik, mert akkor a harmadik osztályra való érvényességeért befizetett összeg adatik vissza a nyereményen felül. Hogy oly egyéneknek is hozzáférhetővé téssek a „Magyar Osztálysorsjáték”, kik egész sorsjegyért 20 forintot vagy nem áldozhatnak, vagy áldozni nem akarnak, kiadatnak huszad 1 forint, tized 2 frt és fél-sorsjegyek 10 frt árért. Az I. osztály huzása már f. é. február 5—8-ig tartatik meg mindazon személyiségek jelenlétében és felügyelete alatt, kiket a magas magyar királyi kormány a törvény rendelkezéséhez képest kirendel. Előreláthatólag a huzás előtti közvetlen napokban a sorsjegyek iránti véltelkedv rendkívüli tolongásban fog nyilvánulni, miért is mindazoknak, kik csekély kockázat mellett oly rengeteg nyereményesélyeket nyújtó játékokban résztvenni óhajtanak, becses figyelmébe ajánljuk, hogy igyekezzenek mielőbb a „Magyar Osztálysorsjáték” sorsjegyeinek birtokába jutni. Minden körülmények között az az egy bizonyos, hogy a „Magyar Osztálysorsjáték” már is legszebb diadalát üli. — Az osztálysorsjáték főelárúsítója: a világhírű Heintze Károly czég Budapesten.

— **Vetőmagvak.** (Mauthner Ödön tudósítása.) Az üzlet a mult hét óta alig változott. Vörös herénél nagyszemű mag iránt a külföld állandóan érdeklődik, néhány száz métermássa kivételre került, ellenben aprószemű áru el van hanyagolva. Lucernánál is csak a nagyszemű az, melynek forgalma volt, másodrendű, illetve aprószemű a leszállított ár dacára sem volt elhelyezhető. Bükköny némi élénkséget mutat, muharmag a gazdaközönség részéről aránylag kielégítő kereslete van. Jegyzések nyersárnért 100 kilónként Budapesten: Vörös here 30—40 frt. Lucerna 34—40 frt. Baltacim 10—10.50 frt. Bükköny 5.50—6 frt.

— **Selyem-damasztok 65 krtól** 14 frt 65 krig méterenként, valamint fekete, fehér, színes Henneberg-selyem 35 krtól 14 frt 65 krig méterenként sima, csikos, kockázott, mintázott damaszt stb. (mint egy 240 különböző minőség, 2000 szín és mintázatban stb. a megrendelt áru postabér és vámmentesen a házhoz szállítva mintákat postafordultával küld HENNEBERG G. (cs. és k. udvari szállító) selyemgyára Zürichben. Svájcba címzett levelekre 10 kros, levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven írt megrendelések pontosan elintéztetnek.

Irodalom.

— Milleniumi Album. A milleniumra készülő irodalmi díszmunkák között első

helyet foglal az az album, melyet ma kapunk. A Magyar Hirlap szerkesztője, Fenyő Sándor szerkesztette és a Magyar Hirlap adja ki — előfizetőiknek teljesen díjtalanul. A nagyterjedelmű, több mint kétszáz illusztrációval díszített nagyszabású albumban a következő illusztris nevekkal találkozunk: Apponyi Albert, Széll Kálmán, Tisza Kálmán, Wekerle Sándor, Schlauch püspök, Karsay püspök, Szász Károly püspök, Ferenecz József püspök, Helfy Ignác, Horánszky Nándor, Horváth Gyula, Gelléri Mór, Bartók Lajos, Búrsony István, Bródy Sándor, Gárdonyi Géza, Szomaházy István, Hentaller Lajos, Endrődi Sándor, Heltai Jenő, Hevesi Lajos, Tóth Béla, Benedek Elek, Radó Antal, Neményi Ambrus, Szomor Dezső, Keglevich István gróf, Nopcsa Elek báró, Hubay Jenő, Rohonczy Gida, Illyés Bálint, Ignotus, Münnich Aurél, Kohn Samuél dr, báró Salmen Jenő, Márkus Miksa, Lovik Károly, stb. stb. A gyönyörű illusztrációkat Feszty Árpád, Faragó Ödön, Jászai, Allers, Homicskó, stb. készítették. A pompás nagy album ára 2 frt, de a Magyar Hirlap előfizetői — az újonnan belépők is, akik február—márczius—április hónapokra 3 frt 50 krral előfizetnek — mint említettük, díjtalanul kapják meg a kiadóhivataltól. Budapest, V., Honvéd-utca 4. sz.

Szerkesztői üzenetek.

Csák Aladár urnak Peér. A most beküldött 2 forint az 1896-ik év első felére lett bevezetve.

Jeney István urnak. Nagy-Károly. Előfizetése 1896. évi július 1-ig rendben van.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓTULAJDONOS:

BÖLÖNI SÁNDOR.

HIRDETÉSEK.

HALESTÉLY.

Van szerencsém a n. é. közönség tudomására hozni, hogy folyó évi február hó 2-án a „Nemzeti vendéglő” éttermében ifj. Lakatos János zenekara közreműködése mellett

HALESTÉLYT

rendezek.

A n. é. közönség becses pártfogását kérem. Tisztelettel:

Buttyán György,
vendéglős.

5323—895. tkvi sz.

Árverési hirdetmény.

A tasnádi takarékpénztár egyesületnek kérelmére a kir. kincstárnak Samuel Róza Weisz Izsákné elleni 67 frt 18 kr. adó s jár iránti, a tasnádi takarékpénztár csatlakozott végrehajtónak ugyanazon végrehajtást szenvedő elleni végrehajtási ügyében a bírói árverés 215 frt tőke, ennek 1894. évi

november 24-től járó 6% kamatai, 16 frt perbeli, 11 frt 75 kr. végrehajtási, 11 frt 65 kr árverésenkénti s a további költségek valamint a kir. kincstár fenti követelése járuléka erejéig ezenel elrendeltetvén, határidejéül **1896. évi február hó 18-ik napjának** délelőtt 9 órai megkezdéssel a zilahi kir. törvényszék területén fekvő Zálnok községéhez kitűzetik, az árverési feltételek pedig a következőkben állapítottak meg:

I. Elárvereztetnek szükség esetére a kiáltási áron alól is végrehajtást szenvedő Samuel Róza Weisz Izsáknénak a zálnoki 475. sz. tjkben A. + 1. rsz. 55a. hrsz. a. foglalt egész ingatlanra 458 frt kikiáltási árban.

II. Árverelni szándékozik (kivétel nélkül tartoznak a kikiáltási ár tíz száztlóját készpénzben, vagy óvadékképes értékpapírban a bírósági kiküldött kezéhez bánatpénzül előre letenni, avagy az annak előzetes letétbe helyezeséről nyert elismervényt átadni.

III. Legtöbbet ígérő köteles a vételár egyharmadát a leütéstől 30. 2-ik egyharmadát 60. utolsó egyharmadát, melybe a bánatpénz is beszámítandó, 90 nap alatt mindenkor 6% kamattal a sz.-somlyói kir. adó mint letét hivatalnál a letétkezelési szabályrendelet szerinti eljárással befizetni.

A többi árverési feltételek ezen bíróság telekhivatalában és Zálnok községhezánál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

A kir. járásbíró, mint tkvi hatóság. Sz.-Somlyón, 1895. december hó 3-án.

PRESIA ROMULUS,
kir. aljbíró.

Több mint 50 év óta
sikerrel használtatik!

Az
ESZÉKI SPITZER-KENŐCS

és az
Eszéki Salvator-Szappan.

Valódi minőségben csakis
mint eddig, ezentul is
ESZÉKEN, felsőváros

DIENES C. J.-féle

gyógyszertárban
készül és megrendelhető. 2—16

Szeplőket

és
májfoltokat
valamint az összes
bőrtisztítatlansá-
gokat

biztosan eltávolít

1 tégely valódi Spitzer kenőcs . . . 35 kr.
1 üveg valódi Spitzer mosdóvíz . . . 40 kr.
1 darab valódi Salvator-szappan . . . 50 kr.
1 doboz valódi lyoni rizspor 3 színben . . . 50 kr. és 1 frt.
1 tégely kézpaszta . . . 60 kr.

FIGYELMEZTETÉS!
Csak akkor valódi, ha a fenti törvényileg beiktatott védjeggyel el vannak látva és kerekítik a t. közönség csakis DIENES-féle eszéki kenőcsöt és szappant kérni és elfogadni.

Van szerencsém tudatni, hogy divatáru üzletemet, valamint fa- és vasbutor raktárait teljesen feloszlatom, miután rövid idő alatti elköltözésem ténynyé vált, ennél fogva becses figyelmét kérem, hogy raktárainon levő összes

férfi- és női divatáru cikkek

ugyszintén butorok, mélyen leszállított szabott árak mellett adom el, mely alkalmi vételre becses figyelmét felhívni bátor vagyok; kérve becses vásárlásai mielőbbi megtételére.

Az üzlethelyiség is kiadó.

Teljes tisztelettel:

Fábrý József.

Egyuttal kérem követeléseim kiegyenlítését ez alkalommal, miután üzleti könyveim ügyvédemnek lesznek átadva s más felosztás nem küldetik.

3—3

Hirdetmény.

A szilágy-szentkirályi körjegyzőséghez tartozó községek képviselőtestületei elhatározták egy körjegyzői lak és irodának 4296 frt 92 kr. összeg erejéig leendő építését.

A jelzett munkálat foganatosításának biztosítása céljából f. évi február hó 14-ik napjának d. e. 9 órájára a zilahi járás főszolgabírói hivatalában tartandó zárt ajánlati versenytárgyalást hirdetek.

A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fentebbi munkálat végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó s a részletes feltételekben előírt 5%-nyi bánatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat a kitűzött nap d. e. 9 órájáig alól-

irthoz annyival inkább adják be, mivel a későbbben érkezettek figyelembe vétetni nem fognak.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó terv, költségvetés és részletes feltételek a zilahi járási főszolgabírói hivatalban a rendes hivatalos órákban naponként megtekinthetők.

Zilah, 1896. január 25.

Dr. Kaizler,
főszolgabíró.

1—2

358—1896. közig. szám.

Arverési hirdetmény.

Zilah város területén a város tulajdonát képező 37.7 kat. hold kiterjedésű „Oláhut” nevű erdő faállománya cserkéreg termelésre való ki-

használás céljából folyó 1896-ik év február hó 20-án d. e. 9 órakor Zilahon, a városházánál tartandó nyilvános árverésen el fog adatni.

Kikiáltási ár 3770 frt — három-ezerhatszázhetven forint, — melynek 10%-a, vagyis 377 frt bánatpénzül készpénzben, vagy óvadékképes érték-papírban előlegesen leteendő s illetve a zárt írásbeli ajánlathoz csatolandó.

Az árverés megkezdéséig, vagyis 1896. február 20-ik napjának d. e. 9 órájáig zárt írásbeli ajánlatok is elfogadhatók s ezek kellő bánatpénzzel ellátva, a város polgármesteréhez adandók be.

A zárt ajánlatban határozottan ki-teendő az, hogy venni szándékozó az árverési feltételeket ismeri s magát azoknak aláveti.

Az árverési feltételek a polgár-

mesteri hivatalban a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Zilah, 1896. január 22.

Péntek Farkas,
polgármester.

1—2

Kwizda-féle

köszvényfolyadék.

Évek óta kipróbált, fájdalomcsillapító házi szer, köszvény, csúsz és idegbajok ellen. Egész palackkal 1 frt o. é., fél palackkal 90 krajczár.

Főletét:

kerül. gyógyszerár Korneuburgban.

Kapható minden gyógyszerárban. Tessék a védjegyre ügyelni s a vételnél határozottan kifejezni:

Kwizda-féle

köszvényfolyadék.

Az 1896. ezredéves kiállítás alkal-

mából az államtól engedélyezett

II. MAGYAR OSZTÁLYSORSJÁTÉK.

Kibocsátás: 120,000 sorsjegy 45,007 három osztályba osztott nyereménynyel és egy jutalommal.

H u z á s o k :

I. osztály:

1896. február 5—8-ig.

Árak az I. osztályra:

1 egész	1 fél	1 tized	1 huszad sorsjegy
20.—	10.—	2.—	1.— forint.

II. osztály:

1896. március 11—14-ig.

Teljes sorsjegyek árai (mindhárom osztályra érvényes):

1 egész	1 fél	1 tized	1 huszad sorsjegy
60.—	30.—	6.—	3.— forint.

A nyeremények teljes adó- és illetékmentességet élveznek és minden levonás nélkül fizettetnek ki; a huzások az állami hatóságok felügyelete alatt állanak és egy kir. körjegyző jelenlétében ejtetnek meg.

Midőn a sorsolási tervet a főntebbiekben közzé tesszük, egyben köztudomásra hozzuk, hogy a sorsjegyek mátol fogva a falragaszokon jelzett elárúsítóknál a fenti eredeti árakon kaphatók.

Budapest, 1895. december 24.

Magyar Osztály-Sorsjáték Igazgatóság.

Minden
3-ik sorsjegy
nyer.

Még soha nem létezett nyereményesélyeket

nyújt az államtól engedélyezett

Minden
3-ik sorsjegy
nyer.

II. MAGYAR OSZTÁLYSORSJÁTÉK

45,007 három osztályba osztott pénznyeremény 9,200,000 korona összértékben.

Legnagyobb nyeremény a legkedvezőbb esetben

EGY MILLIÓ KORONA.

Az I. osztály huzása:

1896. február 5—8-ig.

A II. osztály huzása:

1896. március 11—14-ig.

A III. osztály huzása:

1896. május 12—28-ig.

Nyereménytervezet:

Nyeremény	korona	korona
1 á	80000	= 80000
1 „	60000	= 60000
1 „	40000	= 40000
1 „	30000	= 30000
1 „	20000	= 20000
1 „	15000	= 15000
1 „	10000	= 10000
2 „	8000	= 16000
8 „	4000	= 32000
10 „	2000	= 20000
13 „	1000	= 13000
100 „	400	= 40000
860 „	200	= 172000
9000 „	80	= 720000
10000 nyeremény összesen		1268000

Árak az I. osztályra:

$\frac{1}{1}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{10}$	$\frac{1}{20}$
20.—	10.—	2.—	1.— forint

Nyereménytervezet:

Nyeremény	korona	korona
1 á	100000	= 100000
1 „	60000	= 60000
1 „	40000	= 40000
1 „	30000	= 30000
1 „	20000	= 20000
1 „	15000	= 15000
1 „	10000	= 10000
2 „	8000	= 16000
8 „	4000	= 32000
10 „	2000	= 20000
13 „	1000	= 13000
100 „	400	= 40000
860 „	200	= 172000
9000 „	120	= 1080000
10000 nyeremény összesen		1648000

Teljes sorsjegyek árai (mindhárom osztályra érvényes)

$\frac{1}{1}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{10}$	$\frac{1}{20}$
60.—	30.—	6.—	3.— forint

ajánlja és szétküldi az összegnek előzetes beküldése mellett vagy utánvétellel

HEINTZE

KÁROLY,

BUDAPEST,

Szervita-tér 3.

Sürgöny-cim:
Lottoheintze,
Budapest.

Biztonság szempontjából ajánlatos, hogy a sorsjegyeknek ajánlott levélben való küldése kívántassék és a fenti eredeti árak mellett osztálysorsjegyeknél ajánlott levelek portója és nyereményjegyzék díja fejében 25 kr. — teljes sorsjegyek megrendelésénél pedig portó és 3 nyereményjegyzékét 50 kr. küldendő be. Az első magyar osztálysorsjáték alkalmával tisztelt vevőim között a következő főnyereményeket osztottam ki: 400.000 200.000, 80.000, 50.000 koronásak stb.

Sürgöny-cim:
Lottoheintze,
Budapest.